

[Morten Lange.]

er stadig og stærkt inde i den offentlige debat, en afklaring er mere påkrævet end nogen sinde. Flertallets synspunkter i den i foråret afgivne kommissionsbetænkning er kun for meget beskedne lapperier at regne og kommer ikke nær på den faktiske praksis, der er knæsat i flere af vore nabolande. De omkringsiggribende „abortrejser“ er en dyr og besværlig foranstaltning, selv om de må betegnes som mere tilfredsstillende end den illegale aborts usikre vej. Men ingen af disse nødvendige foranstaltninger er tålelige i et retssamfund. Befolkningen har for længst taget afgørelsen af sagen i egen hånd. Der må nu være al grund til ved en lovændring som den her forelagte at placere ansvaret, menneskeligt og etisk, hos den, der har det direkte menneskelige ansvar.

Jeg skal anbefale lovforslaget til tingets hurtige og velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Kaj Andresen): Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte *forslag til lov om ændring i lov om boligbyggeri*.

Under den behandling af lov om boligbyggeri, som i sidste samling fandt sted i forbindelse med saneringsloven, var det centrale emne spørgsmålet om rammen for igangsættelsen af almennyttigt, rentesikret boligbyggeri.

En forøgelse af den hidtidige ramme må ses såvel i sammenhæng med saneringen som med den almindelige udvikling på boligmarkedet.

Det er socialdemokratiets opfattelse, at alene saneringen i de kommende år må forudsætte et erstatningsbyggeri af et omfang på 3.000-4.000 boliger pr. år, og derfor slår efter vor opfattelse de 1.000 ekstra sociale boliger, der skabtes lovhjemmel for i fjor, ikke til.

Den almindelige udvikling på boligmarkedet understreger, at det derudover er nødvendigt at øge kvotaen for det rationelle, almennyttige boligbyggeri, hvis vi ikke skal løbe ind i en periode med stigende bolig-mangel.

De tanker, der fra regeringsside er givet udtryk for om stramning af boligbyggeriets lånevilkår, kan kun medføre nedgang i det samlede byggeri.

Ved at øge det sociale byggeris kvota vil man dels kunne hindre denne nedgang og

dels fremme det rationelle, langtidsplanlagte byggeri, som er den mest effektive metode til på lang sigt at skaffe flest mulige boliger til den billigste pris.

Det må vel også være synspunkter af denne art, der lå bag det fra regeringspartierne i fjor fremsatte underhåndsforslag om at gennemføre en gradvis forhøjelse af kvotaen fra 12.000 til 15.000 boliger pr. år. Socialdemokratiet finder det derfor nødvendigt på ny at fremsætte forslaget om en gradvis forhøjelse af den sociale kvota til 18.000 lejligheder årligt.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om optagelse af statslån i udlandet.

(Lovforslaget (nr. 23) findes i tillæg A. sp. 313, fremsættelsen i tidenden sp. 126).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lysholt Hansen: For mig at se er dette lovforslag et klart udtryk for, at regeringen erkender, at dens økonomiske politik med hensyn til den valutariske og rentemæssige udvikling er slået fejl. Regeringen skal ikke have bebrejdelser af mig for, at man erkender sine fejl; det er menneskeligt at fejle, og det er oven i købet prisværdigt at erkende det.

Derimod synes jeg nok, at regeringen bar sig letsindigt ad, da man i de første 8 måneder af 1968 lod diskontoen falde 3 gange med 1/2 pct. fra 7 1/2 pct. til 6 pct. og fastholdt denne rente i de følgende måneder frem til marts 1969. Det var yderst letsindigt, fordi det internationale renteniveau fra oktober 1968 steg i et sådant tempo, at renten i december 1968 var kommet op over den rente, man i danske pengeinstitutter skulle betale af kassekreditter.

Denne ændring i renteforholdene burde have været advarsel nok for en regering med så mange kloge hoveder og økonomiske eksperter, som der er i den siddende regering. Men i stedet for at imødegå faren for, at importører og eksportører skulle omlægge deres sædvanlige betalingsmønster og gå over til at finansiere deres udenrigsomsætning her i landet og undlade at optage de sædvanlige forretningskreditter i udlandet,